

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15814/2023
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мазић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Синиша Ђалић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеу Гж 227/23 од 09.02.2023. године, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеу Гж 227/23 од 09.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Ваљеу Гж 227/23 од 09.02.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеу П 1311/22 од 07.11.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени сметао тужиоца дана 04.06.2021. године око 17,00 часова у селу ..., на кп. бр. ... и .../... КО ..., у мирној, савесној и несметаној државини ових парцела и објеката на парцелама постављеним на дворишној „малој капији“ ових парцела, улошка браве које до тада није било, као и на великој хали - објекту на тај начин што је поставио два нова улошка браве, пошто је претходно, постојеће улошке браве уклонио насилним путем све како би тужиоцу онемогућио да тада закониту савесну државину ових непокретности уз поруку тужиоцу изречену ВВ „што довозиш цабе дрва реци оцу да више не долази овде, ово је моје, овде нећеш сушити шљиву“, чиме је и на вербалан начин сметао тужиоцу у мирној вишегодишњој државини ове непокретне имовине, па је забрањено туженом да на овај или сличан начин омета тужиоца у мирној државини непокретности ближе описаним у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да плати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 84.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљеу Гж 227/23 од 09.02.2023. године, преиначено је решење Основног суда у Ваљеу П 1311/22 од 07.11.2022. године тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да га је тужени сметао дана 04.06.2021. године око 17,00 часова у селу ..., на начин и радњама ближе описаним у ставу првом изреке решења првостепеног суда. Преиначено је и решење о трошковима

поступка и обавезан тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 121.500,00 динара у року од осам дана. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова другостепеног поступка плати износ од 33.000,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажног решења донетог у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује као посебној ревизији применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да се о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према члану 420. став 6. ЗПП предвиђено је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Предмет тражене правне заштите у коме је одлучено побијаном пресудом јесте заштита од сметања државине. У тој врсти поступка расправљају се само чињенице последњег стања државине и насталог сметања, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није разлог за улагање посебне ревизије по члану 404. став 1. ЗПП. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, према члану 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Преиначење одлуке није од утицаја на одлуку о дозвољености ревизије по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП пошто је право на изјављивање ревизије искључено посебном одредбом закона.

Имајући у виду да су у конкретном случају ради о спору за сметање државине у којима изјављивање ревизије није дозвољено, то је на основу изложеног применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић